

Tabula libri secundi.

qz dextera dei sustentat et pasci t
cos hōy meritis subleueris: hōy
y supplicationibz pctōy vniam
merearis mi dñe fido se.

Batifico si q̄dā amīroz lau
dabile p̄pōitū tuūvt dig^m
est: qm̄ cā plūrim religioſam v i
tā p̄felli circa vana et inania p̄i
tis ſeli ſtudiū ſuū ip̄dāt Et iur
ta p̄p̄ete oraculū lapides ſanc
tuarij diſperſi ſunt in capite oim
platearum Et hoc valde gaude o
p̄ tu verbo edificatiois et ſc̄e ſc̄p
ture doctrina in ſozmai deſidēas
ſc̄oꝝq; p̄z cōſolationes et inſtituta
p̄q̄is Igitur viginti in ep̄au
agen^s anū deſideriū ē ſp̄ualiu v i
rorum quos in dei rebus ſpecta
tos vidi ac audiui. vitas morale
qz doctrinam preſentis libelli cō
pendio declarare tēptabo: q̄tū?
in propoſito pietatis dur̄ tmet
ipſi bonoz opeꝝ et eoz q̄ teaz
ſūt et q̄ p̄ te eēt doctor efficacis
ſperioꝝ. H; oro te ne ſpernas
ſimplicitatem eloquij: nec politi
a me exigas ſtili vniustatez. Nec
ei op̄us eſt diuſe doctrine ſophi
tice et eloquentie ſignare ſm̄des:
ſed ſuadere mentes hōij i fide et
op̄ibz veritatis ſc̄dm qd̄ ſc̄p̄tū ē
Api os tuū verbo dei tētez. Nō
aſpernaſterba ſemioꝝ x̄ ip̄i em̄
didicēēt a p̄ribz ſuis. Deiq; ſc̄oꝝ
p̄riarchaz et p̄phetaz Abrahā
ſc̄z Pſaac et Jacob. Moſi hēlye
et Iohannis ideo a p̄c̄ dētibz
deſcripta ē fides et cōſolatio n̄ tm̄
vt illos gloſificaret q̄s certe dñs
gloſificauerat et i regno ſuo glo
rioſos hēbat. ſed vt legentibus

poſſerit cōſeiat veritatis doctrinaz
et exempla ſalutis. Accipiēs ḡ
a nobis non diſta h̄ fortia: vera
n̄ ſucata ſc̄os imitare q̄s leḡ p̄ di
ca q̄s diliḡ. Et h̄ ei audicoēs tui
ſc̄i amatoēs x̄. p̄ficiēt ad ſalutē

Interrogat? ſenex a ſrib?
cōndit vir tūc abſtinētiē
tilitatem vigiliaz et q̄lit ai mot?
ēprimē debeam? Ca. i.

Ofrē q̄ ſepi? cōſitebatur ſc̄i car
mis ſue delectatione tēptari. Ca. ij.

O hēmita q̄ pallio detergēs ſa
niē ſepulcre mulieris. ardorē ex t̄
rit libidinis. Ca. iij.

O alio q̄ ſ idem vitium ſineit
ſibi ex luto figurā mulieris. c. iij.

Mſtica b̄ti Paſtois ſentētia q̄
dēa? nā q̄dē cordeten? abſc̄idē li
bidinē laboribus affligē. c. v.

Ubi B̄tis Pſaac fugiēs cordiez
p̄ſb̄rij iditio aſelli t̄ptus ē. c. vi.

U De duobz mōchis q̄s ſemioꝝ
hortulū eoz deuaſtādo p̄b̄. vij.

O ſene languido q̄ virgīs dei
ſolatio ſuſtentatus p̄ morteꝝ ba
culo ſup̄ tumulto ſuo plātato ſu
ſpitionem a ſe reimouet. ca. viij.

O mōcho qui p̄ ſingulas diei
horas ſ gulā pugnās vſ ad no
nā victorioſaz abſtinentie coro
nā adeptus eſt. ca. ix.

O duobz ſemibz q̄ p̄ biduum
ſp̄ualiter cōferentes carnalē ob
litū ſūt ſumē abū. ca. x.

O ſcipulus cuiusdam ſemis na
turali incendio fatigatus ſpe fru
ctus percipiendi noluit a tēpta
cōe liberari. ca. xi.

U b̄til b̄ti Anthoniij diſputacō d̄
tūbz naturalibz motibz. ca. xij.